

PARAULA I VIDA

«Aquests ulls vostres, tan misericordiosos, gireu-los envers nosaltres»

Enmig de l'Advent del Senyor, a punt d'iniciar l'Any sant de la Misericòrdia tot preparant el Nadal, mirem amb fe i esperança la nostra Mare del cel, Immaculada, tota pura, i sempre «Reina i Mare de Misericòrdia!». Ella ens ajudarà a comprendre i a viure tot aquest any, essent «*misericordiosos com el Pare*». Un Any jubilar d'indulgència i misericòrdia que el Papa Francesc ha convocat per a commemorar els cinquanta anys de la clausura del gran esdeveniment eclesial que fou el Concili Vaticà II (1962-1965).

A la butlla de convocatòria del Jubileu titulada «**El rostre de la misericòrdia**» (*Misericordiae vultus*), el Papa Francesc ensenya sobre la Verge Immaculada, que fou «elegida per ser la Mare del Fill de Déu, Maria va ser preparada des de sempre per l'amor del Pare per ser Arca de l'Aliança entre Déu i els homes. Va custodiar en el seu cor la divina misericòrdia en perfecta sintonia amb el seu Fill Jesús» (n. 24). Per l'Encarnació, obra de l'Esperit Sant, però sobretot per la Creu i Resurrecció del seu Fill, Maria va poder entendre i unir-se al do

sacrificial del seu Fill, per redimir el món. «Ningú com Ella no ha acollit en el seu cor aquest misteri; aquella dimensió vertaderament divina de la redempció, portada a efecte en el Calvari per mitjà de la mort del seu Fill, juntament amb el sacrifici del seu cor de mare, juntament amb el seu «*fiat*» definitiu (...). Aquest sacrifici seu és una participació singular en la revelació de la misericòrdia, és a dir, en l'absoluta fidelitat de Déu al seu propi amor» (Sant Joan Pau II, *Dives Mis.* 9). Acudim per tant a Maria per contemplar i aprendre el què significa la Misericòrdia de Déu per a la humanitat, i alhora per comprendre com hem de ser nosaltres també misericordiosos com el Pare, generosos en l'amor, servidors dels pobres en tots els sentits, pobres d'amor i de perdó sobretot, i saber unir així justícia i misericòrdia.

La Immaculada Verge Maria ens ensenya a viure els seus dos sícs a Déu, els seus dos «fiat», el del Nadal i el del Calvari, les seves dues grans experiències de la misericòrdia. Certament, Ella hagué de creure i confiar, «contra tota esperança». Coneixia com ningú el misteri de la Concepció virginal de Jesús, però al Calvari,

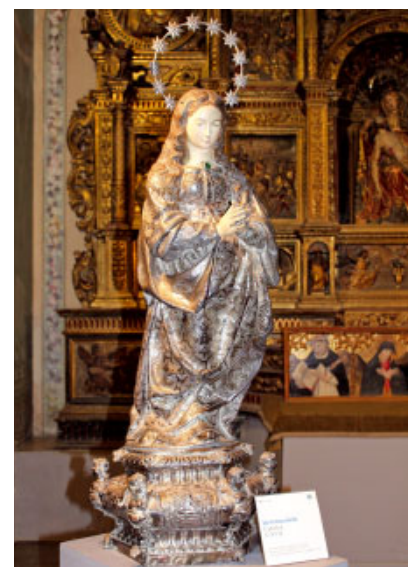
en veure'l abandonat i que el Regne aparentment no arribava, hagué de creure —«feliç Tu que has cregut»— que el Pare no abandonava pas el Fill, sinó que l'oferia per a la salvació de tot el món, de tota la humanitat. I ens adonem, des de la fe, que Ella mateixa va ser unida a aquest misteri de salvació, ja que el seu Fill i Fill de Déu, en el mateix Calvari, l'associava a l'amor misericordiós envers la humanitat, quan li deia «Aquí tens el teu fill!» i volia que Ella asentís a ser Mare de tots els homes i dones, nova Eva, que participava de l'amor redemptor de Déu. Tenim en Maria una mestra de misericòrdia.

Tot això ho podem fer nostre, amb una senzilla i emotiva oració. Cada cop que resem la *Salve* ens acollim a la Mare que gira sempre els seus ulls misericordiosos sobre tots els seus fills, nosaltres, i ens mostra Jesús, fruit beneït del seu ventre virginal. Advent, Nadal i Any de la Misericòrdia s'uneixen en un mateix clam: «*Déu vol salve, Reina i Mare de Misericòrdia, vida, dolcesa i esperança nostra...!*»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festa de la Immaculada a la diòcesi

El proper dia 8 de desembre se celebra a la diòcesi la festivitat de la Immaculada Concepció de Santa Maria Verge. La imatge que es pot veure a la fotografia, pertany a una talla en plata repujada que pertany al fons del Museu Diocesà d'Urgell, una mostra d'art barroc de gran finesa, del s. XVII. La Mare de Déu porta una túnica cenyida al coll per una maragda i el mantell està molt decorat amb formes geomètriques que fan motius florals. Justament aquest dia, el 8 de desembre també el Sant Pare Francesc obrirà l'Any de la Misericòrdia a Roma.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Amor

Càritas arriba on ningú més arriba. Sense demanar res a canvi: no demana ni la partida baptismal dels necessitats.

Càritas procura sostre o aixopluc a qui no en té, mira de buscar feina a qui en necessita, forma a qui li convé tenir preparació. Vesteix, alimenta, acull, acompanya, protegeix, guia, ensenya, abraça, estima. «Tenia gana i em donareu de menjar, tenia set

i em donàreu de beure, anava despullat i em vau vestir, foraster i em vàreu acollir...» (Mt 25,35-36).

Càritas és allà on l'estat del benestar falla, allà on les grans paraules (justícia, igualtat) es queden sense eco. Allà on les fantasies socials es retiren, Càritas s'hi fa present. Quan el vent s'emporta les paraules boniques (llibertat, justícia, solidaritat) que polítics i periodistes fan

servir a tothora, Càritas empena el buit.

Els voluntaris i col·laboradors de Càritas no pretenen donar lliçons sobre la condició humana, ni volen teoritzar sobre com hauria de ser el món. Segurament la condició humana és menys presentable del que moltes teories socials i polítiques imaginem, però qui milita a Càritas en comptes de discursos, procura trencar el tò-

pic de l'egoisme humà per deixar clar que l'amor, per minoritari que sigui, pot ser més fort que el malestar del món.

Allà on hi ha algú que pateix, l'amor cristià més genuí hi veu el rostre de Déu. Ho diu un vell himne: «Ubi Caritas et amor, Deus ibi est» («On hi ha caritat i amor, allí hi ha Déu»).

Antoni Puigverd

PALABRA Y VIDA

«Vuelve a nosotros esos tus ojos tan misericordiosos»

En medio del Adviento del Señor, a punto de iniciar el Año santo de la Misericordia y preparando la Navidad, miramos con fe y esperanza a nuestra Madre del cielo, Inmaculada, toda pura, y siempre «Reina y Madre de Misericordia!». Ella nos ayudará a comprender y a vivir todo este año, siendo «misericordiosos como el Padre». Un Año jubilar de indulgencia y misericordia que el Papa Francisco ha convocado para conmemorar los 50 años de la clausura del gran acontecimiento eclesial que fue el Concilio Vaticano II (1962-1965).

En la bula de convocatoria del Jubileo titulada «**El rostro de la misericordia**» (*Misericordiae vultus*), el Papa Francisco enseña sobre la Virgen Inmaculada, que fue «elegida para ser la Madre del Hijo de Dios; María fue preparada desde siempre por el amor del Padre para ser Arca de la Alianza entre Dios y los hombres. Custodió en su corazón la divina misericordia en perfecta sintonía con su Hijo Jesús» (n.º 24). Por la Encarnación, obra del Espíritu Santo, pero sobre todo por la Cruz y Resurrección de su Hijo, María pudo entender y unirse al don sacrificial de su Hijo, para redimir el mundo. «Nadie como Ella no ha acogido en su corazón este misterio; aquella dimensión verdaderamente divina de la redención, llevada a efecto en el Calvario por medio de la muerte de su Hijo, junto con el sacrificio de su corazón de madre, junto con su «fiat» definitivo (...). Este sacrificio suyo es una participación singular en la revelación de la misericordia, es decir, en la absoluta fidelidad de Dios a su propio amor» (S. Juan Pablo II, *Dives Mis.* 9). Acudamos por tanto a María para contemplar y aprender lo que significa la Misericordia de Dios para la humanidad, y a la vez para comprender cómo debemos ser nosotros también misericordiosos como el Padre, generosos en el amor, servidores de los pobres en todos los sentidos, los pobres de amor y de perdón sobre todo, y saber unir así justicia y misericordia.

La Inmaculada Virgen María nos enseña a vivir sus dos síes a Dios, sus dos «fiat», el de la Navidad y el del Calvario, sus dos grandes experiencias de la misericordia. Ciertamente, Ella tuvo que creer y confiar, «*contra toda esperanza*». Conocía como nadie el misterio de la Concepción virginal de Jesús, pero en el Calvario, al verlo abandonado y que el Reino aparentemente no llegaba, tuvo que creer —«*feliz Tú que has creído*»— que el Padre no abandonaba al Hijo, sino que lo ofrecía para la salvación de todo el mundo, de toda la humanidad. Y nos damos cuenta, desde la fe, que Ella misma fue unida a este misterio de salvación, ya que su Hijo e Hijo de Dios, en el mismo Calvario, la asociaba al amor misericordioso para con la humanidad, cuando le decía «*Aquí tienes a tu hijo!*» y quería que Ella asintiera en ser Madre de todos los hombres y mujeres, nueva Eva, que participaba del amor redentor de Dios. Tenemos en María una maestra de misericordia.

Todo esto lo podemos hacer nuestro, con una sencilla y emotiva oración. Cada vez que rezamos la *Salve* nos acogemos a la Madre que vuelve siempre sus ojos misericordiosos sobre todos sus hijos, nosotros, y nos muestra a Jesús, fruto bendito de su vientre virginal. Adviento, Navidad y Año de la Misericordia se unen en un mismo clamor: «*Dios te salve, Reina y Madre de Misericordia, vida, dulzura y esperanza nuestra...*!»

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Catequesi: Ajudar a fer el salt cap al Misteri

Urgell assisteix a les Jornades de Formació a Tortosa

Des del divendres 13 fins al diumenge 15 de novembre de 2015, més de 350 catequistes de les diòcesis de Catalunya i les Illes Balears van participar a les VIII Jornades Interdiocesanes de Formació per a Catequistes que es van celebrar a la ciutat de Tortosa i que van estar organitzades pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC).

Les jornades se celebraren al Seminari Diocesà i foren inaugurades el divendres en un acte presidit pel Bisbe de Tortosa, Mons. Enric Benavent. També hi eren presents l'Alcalde de la ciutat, Sr. Ferran Bel i Accensi, i el Director del SIC, Mn. Joan M. Amich.

Ajudar a fer el salt cap al Misteri ha estat el lema d'aquestencontre formatiu. En la seva encicli-

ca *Laudato si'*, el Papa Francesc afirma que «l'educació ambiental ha anat ampliant els seus objectius i ara tendeix a recuperar els distints nivells de l'equilibri ecològic: l'intern amb un mateix, el solidari amb els altres, el natural amb tots els éssers vius, l'espiritual amb Déu. L'educació ambiental hauria de disposar-nos a fer aquest salt cap al Misteri, des d'on una ètica ecològica adquireix el seu sentit més pregon» (LS 210). Diumenge, a la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors, Mn. Víctor Cardona, professor de Teologia Moral, desenvolupà àmpliament aquesta idea en la ponència conjunta que adreçà als assistents.

► **L'Hospitalitat de Lourdes, a Montserrat.** El dilluns dia 9 de novembre, un grup de pelegrins de l'Hospitalitat de Lourdes de Puigcerdà va pelegrinar fins a Montserrat per posar les seves peticions

als peus de la Verge i agrair-li els seus favors. Després de la missa conventual van ser rebuts pel germà Efred de Montellà, antic organista de Puigcerdà i molt amic de tots. Un dinar de germanor va posar fi a la jornada.

► **Trobada de la Delegació de Pastoral de la Salut.** El 10 de novembre a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell se celebrà la reunió de la Delegació de Pastoral de la Salut presidida per la Delegada diocesana, la Gna. Visitació

Lorenzo, religiosa de la Sagrada Família d'Urgell. La Delegada presentà les aportacions de: Les Jornades Nacionals de Pastoral de la Salut celebrades a Madrid el passat mes de setembre; la reunió del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut, celebrat a Barcelona el passat mes d'octubre; el Simposi sobre Pastoral Hospitalària celebrat a El Escorial, i la XXVII Jornada Catalana de Pastoral de la Salut, celebrada al Seminari Conciliar de Barcelona, també el passat mes d'octubre.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Matrimoni (i II)

El matrimoni cristià és un sacrament que se celebra a l'Església i que també fa l'Església, començant una nova comunitat familiar.

És el que l'apòstol Pau resumeix en les seves conegudes paraules: «Aquest misteri és gran: jo entenc que es refereix a Crist i l'Església» (Ef 5,32). Inspirat per l'Esperit Sant, Pau afirma que l'amor entre els esposos és una imatge de l'amor entre Crist i l'Església. Una dignitat impensable! Però en realitat s'inscriu en el disegni creador de Déu, i amb la

gràcia de Crist innumbrables parelles cristianes, amb les seves limitacions, amb els seus pecats, l'han feta realitat!

Sant Pau, parlant de la nova vida en Crist, diu que els cristians —tots— són cridats a estimar-se com Crist els ha estimat, és a dir «sotmesos els uns als altres» (cf. Ef 5,21), que significa al servei els uns dels altres. Aquí introdueix l'analogia entre la parella marit-muller i la de Crist-Església.

El sacrament del matrimoni és un gran acte de fe i d'amor: testimoniat el coratge de creure en la

bellesa de l'acte creador de Déu i de viure aquell amor que ens porta a anar sempre més enllà, més enllà de nosaltres mateixos i fins i tot més enllà de la família mateixa.

La decisió de «casar-se en el Senyor» conté també una dimensió missionera, que significa tenir en el cor la disponibilitat per actuar com a transmissors de la benedicció de Déu i de la gràcia del Senyor per a tots. Els esposos cristians participen com a esposos en la missió de l'Església. Cal tenir coratge per a això!

(Dimecres, 15 de maig de 2015.)

El Consell Diocesà de Càritas presenta el seu model d'Acció

El XLI Consell Diocesà, de Càritas es va celebrar el 14 de novembre al Centre Sant Domènec de l'entitat amb la participació de les diferents Càritas a les parròquies del Bisbat, així com l'equip directiu de Càritas d'Urgell

El Director de Càritas d'Urgell va fer una presentació del document «Model d'Acció de Càritas d'Urgell», una llarga i acurada presentació del text, i com vol ser aquest un document obert de treball i de possible millora, amb la col·laboració de tota la comunitat diocesana. A l'acabar la presentació es va fer un enriquidor diàleg per part de tots els assistents, tothom va expressar les seves opinions per poder subratllar els encerts i les mancances del document. Un llarg diàleg que va mostrar l'opinió dels diferents consellers i conselleres que es van fer presents.

El Delegat episcopal va fer la presentació de la campanya institucional «Practica la justícia. Deixa la teva empremta». Amb l'explicació dels materials que hi ha al servei de les parròquies i centres educatius, també es van presentar els cartells que s'utilitzaran, especialment el del proper Nadal, en aquest sentit es van repartir els materials per a la Campanya de Nadal a les parròquies del Bisbat, que arribarà en els propers dies.

Després el Director va informar de la Campanya d'Emergències, en aquest cas per als refugiats, amb una

recaptació enviada de 27.503,27 euros. També de la feina que es fa al projecte Nougrapats i del que poc a poc anirà suposant per la feina de reinserció laboral i de fer visible el compromís de Càritas amb els més necessitats i els aturats. També es va informar de la darrera reunió de l'Assemblea de Càritas Catalunya, per fer visible aquesta comunitat de feina de la Càritas a nivell del país.

La Coordinadora general va fer un repàs del treball que s'ha fet, dels projectes que a través del Pla Pastoral diocesà s'han proposat com a objectius per a aquests propers anys. També es va estudiar el document que ha elaborat Càritas Catalunya «Els aliments a Càritas: Per què i per a què? Qui i com?»

Deixa la teva empremta...

És el que trobarem en els cartells de Càritas per a aquest Nadal que tenim a tocar: «**Practica la Justícia, deixa la teva empremta**». Al llarg de la història de l'Església hi ha molts homes i dones que han deixat la seva empremta fent de la seva vida una pràctica vital de la justícia de Déu. No els ha estat fàcil. Són profetes del pla diví que cridaven per un compromís de caritat envers els més necessitats. Ho van dir alt i fort i la seva veu encara ressona avui en la nostra Església i en la nostra societat.

El calendari de la vida porta un nou NADAL. Se'ns demana que com a homes i dones de bona voluntat també hi posem la nostra empremta, que ha de ser compromesa, solidària, profètica i espiritual, cadascuna ben diferent. Aquesta és la riquesa de l'Església, la feina dels fidels i voluntaris de Càritas, 11.564 i 20.287 socis a Catalunya. Ens toca a nosaltres, els que ens alegrem i adorem el Naixement de l'Infant Jesús, de construir un món nou basat en la Justícia; enguany interpel·lats per l'Any de la Misericòrdia. Ens hem de vestir amb la Misericòrdia de Déu, com si fos el vestit dels superherois dels nostres infants, per lluitar i defensar els drets humans de totes les persones, especialment de les que més ho necessiten, les excloses i marginades, tant a casa nostra com en els països amb conflictes i guerres. Col·laborem en la tasca de Càritas: la nostra empremta és molt necessària. Practica la Justícia: deixa empremta de caritat i amor. Així podrem construir el regal que més necessiten tantes persones que viuen sense veu, sense drets, sense justícia: el de l'esperança.

Mn. Jaume Mayoral
Delegat de Càritas

AGENDA

- 8 de desembre:**
 - Solemnitat de la Immaculada Concepció.
 - Inici de l'Any de la Misericòrdia. Basílica Vaticana.
- 12 de desembre:**
 - Pregària de Taizé a la casa de colònies d'Aina. Canillo, Principat d'Andorra.
 - Inici de l'Any Jubilar de la Misericòrdia al Principat d'Andorra. Missa al Santuari-Basílica de la Mare de Déu de Meritxell.
- 13 de desembre:**
 - Inici de l'Any Jubilar de la Misericòrdia a la diòcesi. Missa Solemne a la Catedral de Santa Maria, presidida per Mons. Joan-Enric Vives.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ Dimarts [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38] Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; sant Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia),

vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.; sant Joan Dídac Cuauhtlatoatzin.

10. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel

Estilita, monjo siríac; sant Ida, vg.; Sta. Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinià); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [So 3,14-18a / Is 12,2-6 / Fl 4,4-7 / Lc 3,10-18]. Santa Llúcia (s. III-V), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

Diümenge II d'Advent

COMENTARI

Tothom veurà la salvació de Déu

Advent implica fer fora el dol i l'aflicció. *Jerusalem, treu-te el vestit*—l'actitud— *de dol i d'aflicció, i engalana't amb la glòria de Déu.*

Per què adoptar actitud de joia i esperança quan la situació és la que és? Perquè *Déu conduirà Israel ple d'alegria a la llum de la seva glòria amb la bondat i amor que li són propis.*

El missatge transmès per Baruc valia només per als jueus del seu temps? No! El missatge val també avui per a tots nosaltres, *l'Israel de Déu* que és l'Església de Crist (Ga 6,16).

A la Bíblia el *nom* indica la missió que Déu ens encomana. Per això cal assumir la identitat nova que *Déu ens imposa: «Possessió pacífica del bé» i «Glòria del culte a Déu».* Això som si així ho vivim com a fills de Déu, incorporats a Crist pel baptisme, i germans de tothom.

Amb quina garantia? *Déu que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.*

Però cal esforçar-se perquè *el nostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit.*

Aquest camí de constant superació té obstacles. Per això Joan, *testimoni de la Llum (Jn 1,7), predicant un baptisme de conversió* insisteix amb paraules del profeta Isaïes: *Al desert (on no hi ha camins) obriu una ruta al Senyor.*

Com? *Alçant les fondalades* de les mancances: augmentant la pregària i la solidaritat, la lectura orant de la Paraula de Déu i la pràctica de la justícia. *Abaixant les muntanyes* dels excessos: rebaixant l'orgull prepotent, l'individualisme i l'hedonisme, les injustícies i la impietat.

Només llavors *tothom veurà la salvació de Déu.* Ja sabem què cal fer perquè tothom vegi avui l'acció salvadora de Déu.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: *Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu.* Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins als boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

▶ Salm responsorial (125)

R. *És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!*

Quan el Senyor renovà la vida a Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

Els altres pobles es deien: / «És magnífic el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nàgueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

▶ Lectura de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,4-6.8-11)

Germans, sempre que prego per vosaltres la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapigüeu apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 3,1-6)

L'any quinçè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabrós serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

▶ Lectura del libro de Baruc (Bar 5,1-9)

Jerusalén, quítate tu ropa de duelo y aflicción, y vístete para siempre el esplendor de la gloria que viene de Dios. Envuélvete en el manto de la justicia que procede de Dios, pon en tu cabeza la diadema de gloria del Eterno. Porque Dios mostrará tu esplendor a todo lo que hay bajo el cielo. Pues tu nombre se llamará de parte de Dios para siempre: «Paz de la Justicia» y «Gloria de la Piedad». Levántate, Jerusalén, sube a la altura, tiende tu vista hacia el Oriente y ve a tus hijos reunidos desde oriente a occidente, a la voz del Santo, alegres del recuerdo de Dios. Salieron de ti a pie, llevados por enemigos, pero Dios te los devuelve traídos gloria, como un trono real. Porque ha ordenado Dios que sean rebajados todo monte elevado y los collados eternos, y colmados los valles hasta allanar la tierra, para que Israel marche en seguro bajo la gloria de Dios. Y hasta las selvas y todo árbol aromático darán sombra a Israel por orden de Dios. Porque Dios guiará a Israel con alegría a la luz de su gloria, con la misericordia y la justicia que vienen de él.

▶ Salmo responsorial (125)

R. *El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.*

Quando el Señor cambió la suerte de Sión, / nos parecía soñar; / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua entre cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Que el Señor cambie nuestra suerte / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lagrimas, / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iban llorando, / llevando la semilla, / al volver, vuelven cantando, / trayendo sus gavillas. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fil 1,4-6.8-11)

Hermanos, Ruego siempre y en todas mis oraciones con alegría por todos vosotros a causa de la colaboración que habéis prestado al Evangelio, desde el primer día hasta hoy; firmemente convencido de que, quien inició en vosotros la buena obra, la irá consumando hasta el Día de Cristo Jesús. Pues testigo me es Dios de cuánto os quiero a todos vosotros en el corazón de Cristo Jesús.

Y lo que pido en mi oración es que vuestro amor siga creciendo cada vez más en conocimiento perfecto y todo discernimiento, llenos de los frutos de justicia que vienen por Jesucristo, para la gloria y alabanza de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 3,1-6)

En el año quince del imperio de Tiberio César, siendo Poncio Pilato procurador de Judea, y Herodes tetrarca de Galilea; Filipino, su hermano, tetrarca de Iturea y de Traconítida, y Lisánias tetrarca de Abilene; en el pontificado de Anás y Caifás, fue dirigida la palabra de Dios a Juan, hijo de Zacarías, en el desierto. Y se fue por toda la región del Jordán proclamando un bautismo de conversión para perdón de los pecados, como está escrito en el libro de los oráculos del profeta Isaías: Voz que clama en el desierto: Preparad el camino del Señor, enderezad sus sendas; todo barranco será rellenado, todo monte y colina será rebajado, lo tortuoso se hará recto y las asperezas serán caminos llanos. Y todos verán la salvación de Dios.